

Arrest

nr. 80 406 van 27 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 februari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 februari 2012 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beslist dat aan verzoeker bevel diende te worden gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies). Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

Op 03/02/2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Gezamenlijke schending van art. 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (“Vreemdelingenwet”) en art. 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (“EVRM”). Art. 9bis van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: (...) Art. 3 EVRM stelt het volgende: (...) Verzoeker heeft op 22 februari 2012 een verzoek tot regularisatie ingediend op basis van art. 9 bis van de Vreemdelingenwet (zie Stuk 3). Indien de bestreden beslissing uitwerking zou verkrijgen, betekent dit dat Verzoeker van het grondgebied kan worden verdreven en dat hem de mogelijkheid wordt ontnomen om machtiging te verkrijgen voor een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk. Dit houdt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in voor Verzoeker, en druist in tegen voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet, die de mogelijkheid voorziet tot regularisatie van vreemdelingen. Bovendien houdt een onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing een onmenselijke behandeling in van Verzoeker. Door Verzoeker immers niet toe te laten alle rechtsmiddelen te kunnen uitputten, zou hij worden teruggestuurd naar een land waarbij Verzoeker reeds te kennen heeft gegeven dat hij ernstig risico loopt om vermoord te worden. Wanneer de Vreemdelingenwet voorziet in een regularisatiemogelijkheid, dient dit middel te worden uitgeput teneinde Verzoeker de kans te geven zich alsnog in België te vestigen en niet teruggestuurd te worden met gevaar voor eigen leven.”

2.2. De gemachtigde kan bezwaarlijk worden verweten bij het nemen van de bestreden beslissing op 9 februari 2012 geen rekening te hebben gehouden met een aanvraag waarvan deze geen kennis had doch die pas enkele weken later, met name op 22 februari 2012 zou zijn ingediend en zich niet in het administratief dossier bevindt. De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. De gemachtigde kon helemaal geen rekening houden met een aanvraag tot verblijfsmachtiging die op het ogenblik van het nemen van de beslissing niet ingediend was.

Wat de schending van artikel 3 van het EVRM betreft, moet verzoeker doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggestuurd, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Hij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Hij moet concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het E.V.R.M. kan worden geschonden volstaat op zich niet (R.v.St., nr. 105.233 van 27 maart 2002; R.v.St., nr. 105.262 van 28 maart 2002; R.v.St., nr. 104.674 van 14 maart 2002; R.v.St., nr. 120.961 van 25 juni 2003; R.v.St., nr. 123.977 van 8 oktober 2003). Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM heeft miskend. Verzoeker brengt bovendien geen concrete gegevens bij waaruit blijkt dat er na het nemen van de bestreden beslissing nieuwe elementen zijn ontstaan die een schending van artikel 3 van het EVRM aannemelijk maken.

Verzoeker blijft vaag en brengt geen concrete gegevens naar voor of legt bewijskrachtige stukken voor. De aangevoerde problemen in het land van herkomst hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van de asielaanvraag die definitief werd verworpen bij arrest nr. 74 603 van 3 februari 2012. De schending van artikel 3 EVRM kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC